

solidarnost je naša snaga

Poseta ratnim izbeglicama sa Bliskog istoka u Preševu i Miratovcu

16. februar 2016.

Dana 16.02.2016. obišli smo centre za prihvatanje izbeglica u Preševu i Miratovcu. Na putu ka Preševu, kao i u samom Preševu, primetili smo veliki broj policajaca. Po dolasku, nije nam dozvoljeno da se parkiramo u blizini centra. Sa prijateljima iz REMAR-a /Mensajereros de la Paz, španske humanitarne organizacije, smo se našli ispred njihovih prostorija, koje se nalaze par stotina metara od ulaza u centar.

Rekli su nam da su u toku dana dolazili ministri Aleksandar Vulin, Ministar rada, zapošljavanja, boračkih i socijalnih pitanja i Nebojša Stefanović, Ministar unutrašnjih poslova. Dogovorili smo se da nas uvedu u centar što su i učinili. Ljudi iz REMAR-a su nam rekli da uvek postoji tenzija sa policijom, a da je najgore kada dođe do smene policajaca, pa im treba par dana da „smekšaju“.

Po ulasku u centar, otišli smo do REMAR-ovog šatora. Tamo smo zatekli desetak izbeglica, bili su iz Alepa, koji su napustili pre oko dva meseca, bili su u kampu u Turskoj, a pre nedelju dana su krenuli ka Evropi. Cilj im je Švajcarska. Zbog štrajka poljoprivrednika u Grčkoj, koji su blokirali puteve i pruge, priliv izbeglica je zaustavljen, tako je već dva dana. Razgovarali smo sa njima, a pored humanitarne pomoći koju smo doneli, najviše ih je obradovala ponuđena cigareta.

Nekoliko sati smo proveli sa prijateljima iz REMAR-a, imali smo priliku da se detaljno upoznamo sa stanjem u centru. Fotografisanje je strogo zabranjeno. Stanje u centru se menja na bolje. Sada se već može reći da ima najosnovnije uslove. Pored nekoliko velikih šatora, koji se greju, napravljeno je i nekoliko desetina montažnih kućica (izgledaju kao da su od kartona), kućice je napravio UNHCR, a krevete je obezbedio REMAR. Tu se upućuju izbeglice koje žele da prenoće. Prilikom obilaska centra pokazali su nam jedan objekat, to je prizemna zgrada, koja je pripadala fabrici koja se nalazila na tom mestu, renovirana je i kroz prozore smo videli dosta novih kreveta, sa dušecima i posteljnom, delovalo je kao da je sve novo. Rekli su nam da je to sređeno pre dva meseca, ali da nisu nikada nikog videli da je neko od izbeglica koristio taj objekat, ali da se svi političari koji dođu redovno slikaju ispred i u njemu.

Pričali smo i o zloupotrebama i korupciji, ljudi iz REMAR-a su nam rekli da su svašta viđali, ali da moraju biti mudri i da izbegavaju sukobe i rasprave sa policijom i administracijom centra, jer ih mogu u roku od 24 sata izbaciti iz kampa. Kako kažu ne mogu „promeniti“ svet, ali daju sve od sebe da na njihovoj „teritoriji“, u njihovom šatoru pomognu izbeglicama. Njihov šator je inače mesto gde najviše izbeglica boravi i dobija pomoć.

Nakon toga smo otišli do Miratovca. Ovaj centar se nalazi na pedesetak metara od granične linije. Sa druge strane se vidi par šatora UNHCR-a. Pored obične policije, ovde se nalaze i specijalne jedinice, u punoj ratnoj opremi, naoružani automatskim oružjem. Videli smo i oklopne transportere. Izbeglice koje pređu iz Makedonije dolaze na ovaj punkt, tu dobijaju osnovnu pomoć. Najveću pomoć pruža REMAR u svom šatoru. Postoje i kontejneri IOM – Međunarodna organizacija za migraciju, UNHCR-a i par drugih organizacija. I dalje ne postoji organizovan prevoz izbeglica od ove tačke do centra za registraciju u Preševu, već moraju peške ići poljskim putem, oko 2km, do sela Miratovac, gde ih čekaju autobusi. Postoji par kombija koji voze one koji ne mogu hodati, ali je to nedovoljno.

Posetu izbegličkom centru solidarnim priložima podržale su i prijateljice iz Rekonstrukcije ženski fond.

Zabeležili: Violeta, Katarzyna, Mirko

